

Setmanari portaniveu de la Joventut d'Esquerra "Estat Català" de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

1 FEBRER 1936

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARME, 57

NÚMERO SOLT: 20 CTS.

DEL MOMENT

Després de setze mesos de silenci, al tornar avui altra volta a la llum pública, creiem elemental manifestar en primer terme que la Joventut d'Esquerra "Estat Català" continua éssent en el mateix lloc de combat en que es trobava el 6 d'octubre gloriós, amb l'aggravant que aquesta volta sortim a la palestra alligats per les vergonyoses claudicacions d'uns homes que sempre s'havien dit catalanistes i que encara que nosaltres sempre havíem combatut, mai ens hauríem pensat que arribessin a mercadejar amb la sang dels seus germans.

Després de setze mesos de silenci forçós, forçós per no voler transigir amb el règim d'excepció que feia que les nostres galeries haguessin de passar per la censura roja, s'han succeït una sèrie de greus aconteixements que en el seu moment procurarem detallar amb tota la seva importància, doncs si bé es veritat que actualment no hi ha censura, els demòcrates ges tors que ens governen tenen una estimació tal al pobre cronista, que els Jutjats de guàrdia han de montar serveis permanents per poder atendre totes les denúncies que els envien els tant cèlebres salvadores de la pàtria.

Com que en les hores actuals no hi valen ni protestes ni actituds airades ens conformarem amb la nostra sort i Déu hi faci més que nosaltres! que diria el bisbe Irurita...

La responsabilitat i el deure de l'hora actual es vident. De la nostra actitud depèn la continuació de l'obra social i nacionalista que es perfilava el 6 d'octubre. Fem que amb el nostre impuls poguem ajudar a la seva consolidació definitiva.

Catalans! tots a la una per la nostra estimada Catalunya!

DE PORC I DE SENYOR...

De porc i de senyor se n'ha de venir de mena. Encara que totes les corts son ocupades pels porcs, no tots els palaus son ocupats pels senyors i es evident que pel fet d'habitar un palau, un porc no es converteix en un senyor.

"Los caballeros nacen pero no se hacen". Podreu trobar un cavaller a tot arreu. Adhuc entre els sigadors de l'art trobareu homes amb la noblesa de cor i la dignitat que son atributs de la cavallerositat. Cap estament, cap gremi, cap religió, cap partit polític, no pot atribuir-se l'exclusiva de la cavallerositat i menys que cap, la Lliga. A la Lliga hi cap tothom: porcs i senyors.

Si l'home que ocupa l'Alcaldia és un cavaller, no posarà mai els ressorts que li ofereix el càrrec al servei dels seus interessos particulars.

Quatre arquitectes, quatre, han rebut nomenaments del gestor contratista. Quatre estómacs agraïts que sabran correspondre el dia de demà.

Si l'home que ocupa l'Alcaldia és un cavaller no atiparà els periodistes fins que acabi la seva gestió, i si aquests tenen una mica de nas no toleraran aquesta mena de suborn. Als periodistes barcelonins, però se'ls pot perdonar tot: ja ho digué en certa ocasió el general Sánchez-Ocaña.

Si l'home que ocupa l'Alcaldia és un cavaller i permet que es faci una inspecció

fiscalitzadora, farà públic el seu resultat i no s'aprofitarà de la censura per a consignar una atmosfera de dubte entorn de ciutadans tant o més honrats que ell.

Un Alcalde cavaller hauria publicat la liquidació del pressupost de 1934 sense que li demanessin, en lloc de gastar paper publicant les vegades que els de la brigada enchufen la manguera.

Mai un cavaller des de l'Alcaldia no hauria obligat al director de les excavacions del clos de la Torre a escombrar carrers per tal de mortificar-lo. Mai, ni en el cas de que les excavacions perjudiquessin un marquès client seu.

Aquest rosari no s'acabaria mai, si els que han estat objecte de les gentileses d'aquest cavaller ens autoritzin a fer públiques, coses gairebé íntimes. El general López-Ochoa va dir una vegada que hom troba un cavaller on menys ho espera. Nosaltres ens guardarem prou de dir que ens hem trobat amb un porc... No volem que amb els diners de la Ciutat se'ns porti als tribunals: Es la moda d'ara.

Per a molts badalonins babaus, l'actual gestor en cap, passarà a la posteritat com a "benemèrit alcalde que pavimentà el carrer de la Pietat". Per a nosaltres serà l'home que trencant les regles més elementals de la ètica i la delicadesa ha rebaixat el seti presidencial a un nivell tal que d'ací en avant estarà a l'abast de tothom.

El catalanisme de la Lliga

El fervor catalanista de la Lliga sempre ha seguit les mateixes oscil·lacions que les de la Borsa. Totes les evolucions del seu patriotisme han estat produïdes per moviments bursatils. Els trenta anys de catalanisme de la Lliga en tot moment han estat al servei dels interessos dels grans capitans d'indústria.

La Lliga sempre ha estat enemiga del catalanisme que no es supeditava a servir els interessos de la burgesia catalana; quan ella ha perdut el control de Catalunya ha fet un farcell dels seus trenta anys de catalanisme i els ha llençat per la borda com a lastre inútil, i sense pudor, de braçet amb Gil Robles, Calvo Sotelo i Bau, també vol salvar totes les coses que trontollen.

La Lliga, que a tot hora ha tingut les butxaques pròdigues per a recompensar butxins, que sempre ha format en els homenatges als conculcadors de la voluntat del poble, en aquest moment que a Roma toquen general desesperadament, no podia faltar-li en aquesta formació sagrada de creuats armats en defensa del capitalisme.

Que hi fa que si la "falange" sagrada triomfa, les llibertats de Catalunya quedin definitivament enterrades? que hi perdè la Lliga si el nostre poble deixa d'ésser lliure, si queden els privilegis econòmics dels seus caps assegurats de risc?

Quin interès té per a la Lliga que Catalunya sigui lliure, si ella no pot llescar el pa dels catalans? Quina valor té per ella la llibertat si no és ella qui l'administra i en cobra els interessos? Això no es catalanisme! Ahont aniríem a parar, senyor, si el calanisme es tornés marxista; horror! vade retro! viva la una e indivisible! primer Calvo Sotelo que Compañys.

Els mil·lions de la Banca i de les grans Empreses v. g. Cambó i Escales controlaran el catalanisme a profit seu, o el catalanisme serà una cosa noseiva, pitjor que un dimoni a la rectoria i allavors caldrà exterminar-lo sense contemplacions.

Fins ara, el catalanisme era una pasta amb la qual la Lliga hi modelava uns nits animats que feiaservir d'espantall als governs de Madrid, cada vegada que aquests intentaven posar el nas en els negocis de la burgesia catalana. Els períodes més àlgids de les campanyes nacionalistes de la Lliga en el transeurs dels trenta anys de catalanisme, foren produïts per qüestions de caràcter econòmic i els Governos cedien, però quan els obrers catalanistes demanaven la part que de dret els pertocava, oh! allavors la Lliga desava de cop el seu patriotisme i començava a parlar de conservar l'ordre social, la propietat, etc., etc., i els separatistes del dia abans, anaven al Govern Civil i a la Capitania General perquè les forces policiaques els fessin l'altre part de la feina.

Heus ací l'estultícia de la Lliga, adular al poble quan servia els seus interessos, apallissar al poble quan demana que l'hi posin plat a taula.

Definitivament aquest s'ha emancipat de la tutela de la Lliga, es més catalanista que mai, però ara vol la llibertat política i econòmica. Els catalans s'han convençut que sense la llibertat econòmica, de la llibertat política no sabrien qué fer-ne i per a la Lliga, tot el que siga separar-se de ballar sardanes i cantar el "Noi de la mare" ja no es catalanisme; que als pobres els preocupin els estudis econòmics, això ja no es catalanisme; d'economia de tant en tant ja ens en donen lliçons els saviosos de la Lliga i prou.

Si el poble rebel imposa la seva llei, perquè volen Catalunya els burgesos de la Lliga? L'Staviski català utilitza el catalanisme com un instrument per augmentar la seva fortuna, esdevingut aquest instrument inútil no cal guardar-lo.

Per això la Lliga sense rubor en aquesta lluita electoral es coaliga amb els enemics més encarnitzats de la llibertat de Catalunya.

Catalans: Catalunya i el capitalisme són incompatibles. Així ho diu la Lliga!

J. Sala

Salut a tots els presos i exilats de Catalunya
i Espanya pels fets del 6 d'octubre.

Llibertat i justícia per a tots ells!

A baix amb els règims d'oprobri i vergonya!
Visca l'esperit revolucionari del glorios 6
d'octubre!